

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Anna Dziergawka

Protokolant Justyna Kryńska - Szufnara

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach delegowanego do
Prokuratury Krajowej Krzysztofa Urgacza,

w sprawie **M. P.**

uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 21 marca 2024 r.,

kasacji, wniesionej przez Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego - na niekorzyść
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 29 czerwca 2022 r., sygn. akt IV Ka 2301/21

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Wadowicach

z dnia 15 września 2021 r., sygn. akt II K 673/19,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwołaczym.**

UZASADNIENIE

M. P. został oskarżony o to, że w miejscowości K. w lokalu o nazwie F. przy ul. K. , wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 88) określonym w art. 6 ust.1, w art. 14 ust. 1 oraz w art. 23a ust. 1, tj. bez wymaganej koncesji, rejestracji przez właściwego Naczelnika Urzędu Celno - Skarbowego oraz poza kasynem lub salonem gier w dniu 21 września 2018 roku urządzał gry hazardowe na 2 (dwóch) automatach o nazwach: F. nr [...], F. nr [...] należących do L. Sp. z o.o. [...] W., ul. T., tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 15 września 2021 r., sygn. akt II K 673/19, Sąd Rejonowy w Wadowicach uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i orzekł o kosztach procesu.

Od powyższego wyroku apelacje wywiedli oskarżyciele publiczni.

Naczelnik [...] Urzędu Celno-Skarbowego w K. zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu:

- 1) „obrazę prawa materialnego, a to:
 - a) art. 107 § 1 k.k.s. poprzez przyjęcie, iż oskarżony M. P. nie popełnił zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu - przestępstwa skarbowego, bowiem zarzucany mu czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.
 - b) poprzez nieuwzględnienie przez sąd I instancji art. 2 ust. 6 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych Dz. U. 2009 Nr 201 poz. 1540, a to: Minister właściwy do spraw finansów publicznych rozstrzyga, na wniosek lub z urzędu, w drodze decyzji, czy gry lub zakłady posiadające cechy wymienione w ust. 1 - 5a są grami losowymi, zakładami wzajemnymi, grami w karty albo grami na automacie w rozumieniu ustawy”;
- 2) „błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na:

- a) uznaniu przez Sąd I instancji stronniczości, co do biegłego powołanego przez Naczelnika [...] Urzędu Celno-Skarbowego w K., który wydawał opinie w niniejszej sprawie,
- b) uznaniu, iż oskarżony M. P. dochował należytej staranności, celem upewnienia się, że gry na przedmiotowych urządzeniach typu F. nie zawierają elementu losowości, podczas gdy zdaniem oskarżyciela publicznego oskarżony podjął działania zmierzające do uzyskania stosownych zezwoleń, jednakże świadomie i celowo procedury tej nie dokończył, tym samym nie uzyskał rozstrzygnięcia w tym zakresie
- c) Sąd I Instancji nie uwzględnił również wniosku dowodowego oskarżyciela publicznego o przeprowadzenie dowodu z ustnej opinii uzupełniającej/konfrontacji biegłych z uwagi na zachodzące w sprawie sprzeczności mogące mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia sprawy i muszą zostać wyjaśnione w oparciu o wiedzę specjalną”.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Prokurator zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu:

„1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 167 k.p.k., art. 201 k.p.k. polegającą na zaniechaniu wyjaśnienia sprzeczności pomiędzy opiniami biegłych, a to opinią biegłego sądowego z zakresu badania automatów i urządzeń do gier przy Sądzie Okręgowym w Przemyślu Ł.S. wydaną w toku postępowania przygotowawczego i opinią rzeczoznawcy i biegłego z zakresu informatyki, elektroniki i automatów do gier B.B. wydaną w toku postępowania sądowego, poprzez oddalenie wniosków dowodowych oskarżyciela publicznego o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, względnie o konfrontację biegłych, a w konsekwencji niewyjaśnienie sprzeczności zawartych w opiniach, bezkrytyczne oparcie się tylko i wyłącznie na opinii biegłego wydanej w toku postępowania sądowego i zaniechanie uzupełniającego przesłuchania biegłych na rozprawie, zasięgnięcia opinii uzupełniającej, przeprowadzenia konfrontacji biegłych bądź też zasięgnięcia opinii innego biegłego;

2. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że gra na automatach F. nr [...] , F. nr [...] ma charakter logiczno-pamięciowy, podczas gdy z zasad logiki, doświadczenia życiowego, a przede wszystkim mechanizmu działania gier na tych automatach wynika, że grający nie ma żadnego wpływu na uzyskiwane układy symboli i uzyskiwane wyniki gry, a jedynie może podjąć decyzję czy rozgrywać gry, których wyniki narzucone są przez program gier, czy zrezygnować z ich rozgrywania, tym samym z punktu widzenia grającego, przebieg gry ma charakter losowy”.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2022 r., sygn. akt IV Ka 2301/21, Sąd Okręgowy w Krakowie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy i orzekł o kosztach procesu.

Od powyższego wyroku kasację na niekorzyść oskarżonego wywiódł Naczelnik [...] Urzędu Celno-Skarbowego w K., który zaskarżył to orzeczenie w całości, zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie naruszenie:

I) art. 433 § 2 w związku z art. 7 k.p.k. - w związku z art. 113 § 1 k.k.s., które to naruszenie polegało na nierozpatrzeniu przez Sąd Odwoławczy zarzutów i wniosków podniesionych w apelacjach Prokuratora i oskarżyciela publicznego, a przez to niedokonaniu wszechstronnej i właściwej kontroli rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji, bowiem w odniesieniu do wielu okoliczności związanych ze stroną podmiotową zarzucanego przestępstwa skarbowego wskazania Sądu Odwoławczego są ogólnikowe, hasłowe, powierzchowne, w ogóle nie wyjaśniono, jak Sąd rozumie konstrukcje prawne wyznaczające stronę podmiotową czynu zabronionego (art. 4 § 2 k.k.s - kwestia umyślności; art. 10 § 1 k.k.s. - błąd co do znamienia czynu zabronionego oraz art. 10 § 4 k.k.s. - błąd polegający na usprawiedliwionej nieświadomości karalności; te regulacje nie zostały nawet wskazane), a ponadto Sąd Odwoławczy nie odniósł się do wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów twierdzeń oraz do zgromadzonych dowodów w świetle obowiązujących

przepisów prawa, a w szczególności dyrektyw wyrażonych w art. 7 k.p.k. oraz zaakceptował błędne, a do tego nie poparte jakąkolwiek argumentacją stanowisko Sądu pierwszej instancji o niemożności przypisania oskarżonemu winy i stwierdził brak możliwości przypisania oskarżonemu realizacji znamion podmiotowych przestępstwa skarbowego stypizowanego w art. 107 § 1 k.k.s., co było spowodowane:

a) pominięciem przez Sąd Odwoławczy w kontekście opinii Wojskowego Instytutu Łączności, która - zdaniem Sądu - miała potwierdzić przekonanie oskarżonego, iż gry na automatach będących przedmiotem aktu oskarżenia nie mają charakteru losowego:

- że ta opinia nie została wydana w odniesieniu do automatów będących przedmiotem aktu oskarżenia, lecz dotyczy innego urządzenia,

- że wskazano w niej, iż przebieg gier na zbadanym automacie był związany ze skomplikowanymi obliczeniami, która to okoliczność - co było oczywiste również dla Sądu Okręgowego (wskazał to w innym kontekście, analizując zarzut drugi apelacji Prokuratora, cz. 3.2. uzasadnienia wyroku) - wyklucza nielosowy charakter gier,

- że wskazano w niej, iż w badanym automacie „istnieje funkcja „AUTO START” umożliwiająca rozpoczęcie i kontynuowanie gry bez ww. obliczeń i wyznaczania wyniku rozgrywki”,

- że w tej opinii w kilku miejscach zastrzeżono, iż opinia „nie rozstrzyga charakteru gry urządzonej z wykorzystaniem badanego automatu lub urządzenia w myśl ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (...)”,

b) skupieniem się przez Sąd Okręgowy w Krakowie jedynie na kwestii karalności oskarżonego („w dacie orzekania nie był osobą karaną”), a pominięciem danych z Informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, które wskazują, że przed dopuszczeniem się przez oskarżonego zarzucanego mu czynu zostały podjęte czynności przez jeden z sądów karnych i organy postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. w odniesieniu do innych automatów, na których urządzał on gry hazardowe, a zatem

wiedział on, iż urządzenie gier na tych automatach co najmniej uzasadnia podejrzenie popełnienia wskazanego przestępstwa skarbowego;

c) pominięciem przez Sąd Odwoławczy, że ze skierowanej do firmy L. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej „L. sp. z o.o.”), w której oskarżony był prezesem zarządu, decyzji Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju z 23.09.2019 r., znak [...], rozstrzygającej, że gry urządzone na urządzeniu F. bez numeru są grami na automacie w rozumieniu ustawy o grach hazardowych wynika, iż już w dniu 2 lipca 2018 r., funkcjonariusze [...] Urzędu Celno-Skarbowego w W. przeprowadzili czynności służbowe w lokalu w B. dotyczące urządzenia F. bez numeru i w związku z nabyciem uzasadnionego podejrzenia, że gry na tym urządzeniu naruszają przepisy ustawy o grach hazardowych, doszło do jego zatrzymania przez funkcjonariuszy;

d) pominięciem przez Sąd Odwoławczy, iż w ww. decyzji Ministra Finansów wskazano, że program gier umożliwia rozgrywanie także w trybie automatycznym, tj. bez udziału gracza (poza naciśnięciem przycisku START) - tzw. opcja AUTO START, którą posiadają także automaty do gier będące przedmiotem aktu oskarżenia w niniejszej sprawie; że w każdej opcji bębny z symbolami zatrzymują się samoczynnie, niezależnie od woli gracza - „gracz nie ma wpływu na wybór symboli na bębnach, aby ułożyły się w układ skutkujący wygraną”, otrzymane układy symboli nie zależą od woli, zręczności czy intelektu gracza, a ponadto, „gracz nie ma wpływu na wyświetlenie się „początkowej” dla niego planszy, ani tym samym kolejnych plansz”, „już samo rozpoczęcie gry ma charakter losowy”, gracz „nie ma żadnego wpływu na to, aby świadomie zdecydować o pojawieniu się planszy początkowej i plansz kolejnych”, że na losowy charakter gier na automatach, których dotyczy niniejsza sprawa, wskazał biegły Ł. S. w opinii, którą oba Sądy niezasadnie zdyskwalifikowały, że również biegły B. B. w opinii z 11.05.2021 r. stwierdził, że „Przycisk START uruchamia wirowanie bębnów, na ekranie, które po kilku sekundach zatrzymują się samoczynnie”, każda gra na urządzeniu F. składa się ze zbioru 1 000 000 układów, a „gra jest skończonym ciągiem matematycznym i na każdej stawce występuje 1 000 000 układów pokazujących wynik gry”, zaś analizy mające na celu wykazanie charakteru prowadzonych gier biegły dokonał posługując się procesorowym systemem R.

który „pozwala na zmianę dyskretnej postaci 1 000 000 zdarzeń na postać sumacyjną” i bez którego badania „trwają znacznie dłużej i nie są miarodajne”, a którym oczywiście nie dysponują typowi gracze;

e) nieuwzględnieniem przez Sąd Odwoławczy przy rozważaniu strony podmiotowej czynu niektórych też własnych ustaleń co do faktów - po pierwsze, tego, że „teoretycznie (...) gra na przedmiotowych automatach opiera się o schemat algorytmiczno-pamięciowy, jednakże w praktyce tych zmiennych o różnych możliwych układach plansz jest tak dużo, że faktycznie dla gracza wynik gry jest losowy, bo doświadczenie życiowe wskazuje, że przeciętna osoba nie jest w stanie wykonać tak skomplikowanych obliczeń logicznych i wziąć pod uwagę tak wielu zmiennych (...)”, co oznacza, że te gry mają charakter losowy, po drugie, tego, że oskarżony, który był pomysłodawcą i współautorem oprogramowania F., posiadał „kompleksową wiedzę na temat zasad działania urządzenia i jego oprogramowania” i stworzył je „w wyniku analizy sytuacji formalno-prawnej narzuconej rygorami polskiego prawa hazardowego”;

f) niewyjaśnieniem przez Sąd Odwoławczy, na czym miało polegać zapoznanie się oskarżonego „z sytuacją formalno-prawną narzuconą rygorami polskiego prawa hazardowego”, w szczególności jaka literatura i orzeczenia zostały przez niego zanalizowane i czyniły zasadnym - jak uznał Sąd - przekonanie oskarżonego o braku losowości gier na przedmiotowych automatach;

które to oczywiste i poważne naruszenia przepisów prawa miały istotny wpływ na treść skarżonego wyroku, bowiem spowodowały, że Sąd ustalił, iż nie zostały zrealizowane znamiona podmiotowe zarzucanego oskarżonemu przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. i tylko z tego powodu utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Wadowicach uniewinniający oskarżonego;

II) art. 438 pkt 3 k.p.k. w związku z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez uznanie, że błąd Sądu I instancji w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku zaskarżonego apelacjami Prokuratora i Naczelnika [...] Urzędu Celno-Skarbowego w K., a to w zakresie ustalenia przebiegu i charakteru w kontekście regulacji ustawy o grach hazardowych gier na automatach będących przedmiotem aktu oskarżenia, nie miał wpływu na treść tego wyroku, bo uniewinnienie oskarżonego, które w nim

orzeczono, nastąpiło z innego powodu - „braku możliwości wykazania strony podmiotowej wskazanego występku”, podczas gdy błędne ustalenie przez Sąd I instancji, że przedmiotowe gry nie mają charakteru losowego, było - jak wynika z uzasadnienia jego wyroku - jednym z głównych powodów uniewinnienia oskarżonego, ponadto ustalenia w zakresie przebiegu i charakteru gier mają - jak wskazano powyżej w zakresie zarzutu I lit. d i e - istotny wpływ na ustalenia dotyczące strony podmiotowej czynu, zwłaszcza w sytuacji, gdy oskarżony był pomysłodawcą i współautorem wskazanego oprogramowania;

które to oczywiste i poważne naruszenie przepisu prawa miało istotny wpływ na treść skarżonego niniejszą kasacją wyroku - gdyby Sąd Odwoławczy uwzględnił znaczenie ustaleń faktycznych dotyczących przebiegu i charakteru gier na przedmiotowych automatach do gry dla ustalenia strony podmiotowej czynu i dla treści wyroku Sądu I instancji, uchyliłby ten wyrok.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedziach na kasację prokurator wniósł o uwzględnienie kasacji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zaś obrońca oskarżonego o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Skarżący ma bowiem rację wskazując, że Sąd Okręgowy, przy rozpoznawaniu apelacji oskarżycieli, nie dochował standardów rzetelnej kontroli odwoławczej, co mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Przede wszystkim treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku nader wyraźnie wskazuje, że przekonanie Sądu Okręgowego, iż oskarżony nie wyczerpał swoim zachowaniem znamion strony podmiotowej zarzucanego mu czynu zabronionego, nie zostało oparte na pogłębionej analizie materiału dowodowego. Pisemne motywy tego orzeczenia uprawniają nadto do wnioskowania, że organ odwoławczy nie zapoznał się należycie z uzasadnieniem wyroku sądu pierwszej instancji. Powyższe uchybienia należy uznać za doniosłe, a to z uwagi na fakt, że stanowisko Sądu

Rejonowego, które było podstawą uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, wyznaczyła przede wszystkim treść opinii biegłego B. B. W oparciu o tę opinię organ meriti przyjął wszak, że gry urządzone przez oskarżonego nie miały charakteru losowego, ale logiczno – pamięciowy i tym samym nie podlegały „ustawie hazardowej nr 186/2016 obowiązującej od dnia 1 stycznia 2017 r.” (k.615), co oczywiście dotyczy sfery strony przedmiotowej zarzucanego oskarżonemu czynu. Organ a quo co prawda uznał również, że oskarżony nie wyczerpał także znamion strony podmiotowej zarzucanego mu czynu, ale lakoniczna konstatacja o treści: „ponadto w trakcie postępowania oskarżony przedłożył do akt opinie i ekspertyzy niezależnych instytucji, wykazujące, że oskarżony dochował należytej staranności celem upewnienia się, że gry na przedmiotowych urządzeniach F. nie zawierają elementu losowości” (k. 615), nie może być uznana za wystarczające wyjaśnienie stanowiska sądu w tym przedmiocie.

Powyższe oznacza, że organ odwoławczy, który swoje rozstrzygnięcie oparł wyłącznie na stwierdzeniu, że oskarżony nie wyczerpał znamion strony podmiotowej zarzucanego mu czynu (zanegował bowiem trafność stanowiska sądu meriti co do kwestii wypełnienia przez M. P. znamion strony przedmiotowej tego czynu - k. 733 v. – 734), powinien temu zagadnieniu poświęcić pogłębione analizy. Odesłanie w tym zakresie do ocen i rozważań instancji a quo było bowiem niewystarczające. W przedmiotowej sprawie tak się jednak nie stało.

Rozwijając powyższy wątek należy stwierdzić, że treść uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nasuwa wątpliwości, co do daty czynu, w stosunku do której organ ad quem odnosił swoje ustalenia. Sąd Okręgowy skonstatował wszak, że „wyżej przedstawionej oceny dotyczącej braku realizacji przez oskarżonego znamienia strony podmiotowej czynu zabronionego z art. 107 § 1 k.k.s. nie może podważać powoływana przez skarżącego okoliczność wydania spółce L. sp. z o.o. przez Ministra Finansów decyzji z dnia 23.09.2019 r. nr [...] rozstrzygającej, iż gry urządzone na urządzeniach F. bez numeru są gramami na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych, gdyż została wydana ponad rok po dacie czynu zarzucanego oskarżonemu w niniejszej sprawie tj. 21.09.2018 r.” (k. 734a). Sąd pierwszej instancji, co wynika jednoznacznie z uzasadnienia wydanego przezeń wyroku, nie wypowiadał się w ogóle na temat zachowania oskarżonego w wyżej

wymienionej dacie, gdyż swoje analizy w tym obszarze wiązał z datą 1 lutego 2019 r., przyjmując zapewne, że data wskazana w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia została wskazana omyłkowo (w powyższym kontekście, poza uwagami sądu pierwszej instancji zawartymi w uzasadnieniu wyroku tego sądu na k. 611 – 612, zob. także w szczególności postanowienie o wszczęciu dochodzenia na k. 47, a także dokumenty zamieszczone na k. 113 – 115). O tym, że sąd odwoławczy nie poświęcił tej kwestii należytej refleksji świadczy również fakt, że organ ten nie dostrzegł, iż przyjęcie, że analizy, co do realizacji przez oskarżonego znamion strony podmiotowej czynu z art. 107 § 1 k.k.s., należy odnosić do zachowania z daty 21.09.2018 r., całkowicie podważałoby sens jego rozważań, w których wyprowadzał korzystne dla oskarżonego wnioski z opinii Wojskowego Instytutu Łączności wydanej w dniu 26.09.2018 r. (k. 734a, k. 14 – 19, 281 – 284).

Powyższe okoliczności, choć bez wątpienia świadczą o tym, że kontroli odwoławczej nie towarzyszyła pogłębiona refleksja, nie są jednak w tej sprawie najistotniejsze. Zdecydowanie bardziej doniosły jest trafny argument skarżącego, że wyprowadzając korzystne dla oskarżonego wnioski z ww. opinii Wojskowego Instytutu Łączności, organ ad quem nie odniósł się do zawartych w tym dokumencie stwierdzeń takich, jak: „w automacie istnieje funkcja „AUTO START” umożliwiająca rozpoczęcie i kontynuowanie gry bez ww. obliczeń i wyznaczenia wyniku rozgrywki” (k. 283); „sporządzona opinia nie rozstrzyga charakteru gry urządzonej z wykorzystaniem badanego automatu lub urządzenia w myśl ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 471. z późniejszymi zmianami)” – k. 283 v. Zasadny jest również argument autora kasacji, że wywodząc korzystne dla oskarżonego konsekwencje z faktu braku jego uprzedniej karalności (w dacie czynu), sąd odwoławczy nie zbadał oraz nie poddał należytej refleksji kwestii dotyczącej tego, w jakich okresach toczyły się przeciwko M. P. postępowania karne w sprawach o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. Sąd odwoławczy, na co trafnie zwrócił uwagę autor kasacji, nie dokonał również pogłębionej analizy treści decyzji Ministra Finansów PS3.6871.5.2019 z dnia 23 września 2019 r., wydanej wobec L. Sp. z o.o., z której wynikało, że już 2 lipca 2018 r. funkcjonariusze [...] Urzędu Celno-Skarbowego w W. zabezpieczyli w B. urządzenie F. bez numeru, w związku z

podejrzeniem, że mogą być na nim organizowane gry z naruszeniem przepisów ustawy o grach hazardowych (k. 507 – 512).

Bez wątpienia te wszystkie kwestie powinny być wzięte pod uwagę i wnikliwie rozważone przy czynieniu ustaleń pod kątem realizacji przez oskarżonego znamion strony podmiotowej zarzuconego mu czynu.

Uzupełniając należy wskazać, że wywody sądu odwoławczego, co trafnie podniesiono w kasacji, nie są wystarczające w warstwie stricte prawnej, co również świadczy o nienależytym wywiązaniu się przez organ ad quem z obowiązków kontrolnych.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał, że autor kasacji skutecznie wykazał zaistnienie w przedmiotowej sprawie podstawy kasacyjnej z art. 523 § 1 k.p.k. i w konsekwencji uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W postępowaniu ponownym, organ odwoławczy kolejny raz, pamiętając o powyższych wskazaniach, przeprowadzi kontrolę instancyjną. W jej toku wnikliwie, z pełnym poszanowaniem standardów wynikających z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., oceni trafność zarzutów apelacyjnych, a następnie wyda wyrok, który – w razie zaktualizowania się takiej konieczności – uzasadni respektując wszelkie wymogi proceduralne.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

[ms]

Antoni Bojańczyk

Dariusz Kala

Anna Dziergawka